

[Per Dich.]

kendte følger af en eventuel dansk tilslutning optræde som joker i spillet, og så er det oven i købet faktorer, som ikke er bestemt af hensynet til den unægtelig meget specielle situation i det danske boligmarkeds virkelighed. Er dette måske i virkeligheden årsagen til, at man trods den mange gange erklærede velvilje til at finde de langsigtede løsninger alligevel ikke er kommet i gang?

(Kort bemærkning).

Simonsen: Den tale, hr. Per Dich lige har holdt her, er i og for sig typisk for det, der går igennem modstandernes argumentation mod EF: man forsøger at stille en lang række problemkomplekser op, som overhovedet ikke indgår i det, vi skal tage stilling til ved folkeafstemningen den 2. oktober. De rejser tvivl om, hvordan ordningen vil komme til at fungere i fremtiden, og siger: hvad vil der ske på det og det område? Det er alt sammen præget af den; må man sige, negative og frygtssomme indstilling, at Danmark i et fællesskab af 10 lande skulle være det eneste land, som i enhver given situation blev udsat for vanskeligheder. Hvis der er vanskeligheder på et område, er det givet, at andre lande, som vi er så kulturelt beslægtet med, også vil have disse vanskeligheder. Det har samarbejdet til dato vist. Hvorfor skulle det være anderledes, når dette samarbejde bliver udvidet til 10? Hvis Danmark har et problem, vil der i alle andre tilfælde altid være andre lande, der også har det, og så vil man benytte den almindelige procedure at gå frem efter.

Lad mig bare nævne ét konkret spørgsmål for hr. Per Dich, nemlig spørgsmålet om moms på husleje. Hr. Per Dich siger, at dette spørgsmål ikke er oplyst for befolkningen. Nu indgår dette ikke så meget i den problematik, vi for øjeblikket skal tage stilling til. Men det væsentlige er, at ingen af de eksisterende fællesmarkedslande har moms på husleje i forbindelse med almindelig beboelsesudlejning. Holland har det i forbindelse med erhvervsudlejning, og det er det

eneste land, der overhovedet bare på et enkelt område opererer med moms på huslejer. Derfor vil jeg gerne spørge hr. Per Dich: hvad motiverer spørgsmålet om, at Danmark overhovedet skulle komme i vanskeligheder i så henseende?

Det andet, jeg vil sige i forbindelse med momsrefusionen, er: hvis det skulle vise sig frem i tiden, at momsrefusionen er konkurrenceforvridende, tror jeg nok, at de, der har ønsket om at opretholde et momsrefusionssystem, til enhver tid kan finde et socialt tilskudssystem, som kan kompensere for en momsrefusion, som er opbygget efter det system, vi har i dag.

(Kort bemærkning).

Per Dich: Så fik vi igen et eksempel på det, der, hvis man argumenterede på samme måde over for sin psykiater, ville blive kaldt skizofren argumentation. Nu hører vi igen: jo, jo, det er det store dynamiske samarbejde — men dynamikken skal ikke gælde for os.

Hvad specielt spørgsmålet om moms angår, sagde jeg ikke noget om, at befolkningen ikke var oplyst om det. Hr. Simonsen burde have hørt bedre efter. Jeg sagde, at markedssekretariatet i sit svar til Fællesorganisationen af almenyttige danske Boligselskaber havde erklæret, at man ikke ved, hvilke områder der skal inddrages under det. Der har, som man ved, ikke blot herhjemme blandt markedsmodstandere, men også i fællesmarkedet været indgående diskussioner om at lave en ensartet moms på huslejen. Det er ikke en realitet, det ved jeg. Men jeg foretrækker, når jeg skal se på, om vi skal tilslutte os eller ej, at se på spørgsmålet som en helhed med hensyn til, i hvilken retning direktiver, Romtraktat og den udvikling, man i det hele taget har haft i fællesmarkedet, siger os at dette område vil gå.

(Kort bemærkning).

Simonsen: Ja, det er nemlig meget vigtigt, som hr. Per Dich sluttede med her, at